

2007-01-02

Beteckning: AL 10 K 2006:26455 - Mörkläggning av förkommen post

Vägverket

Generaldirektör Ingmar Skogö

781 87 Borlänge

Beteckning: AL 10 K 2006:26455 - Mörkläggning av förkommen post

Hej,

Tack för ditt svar.

Tillåt mig att bemöta dina förklaringar och påståenden.

Du inleder med att förklara varför ställda frågor har lämnats obesvarade – att frågorna är så snarlika – jag tolkar ditt svar som en dålig bortförklaring.

Vid den inledande korrespondensen 2004 skickades tre mail varav två var påminnelse enligt följande: 29 februari samt påminnelser den 4 maj och den 2 juni – med likalydande innehåll.

Den 9 april 2005 förnekar Åke Svedberg all kännedom om "de saknade" e-postmeddelandena ovan – kvittens på att vederbörande tjänstemän har mottagit posten finns bifogat.

I den påminnelse som skickades den 19 oktober, 2004 fick du själv för första gången reda på ovanstående och den 10 november hänvisade du tillbaka till verket, vilket jag också gjorde - men inget svar gavs trots ett 10-tal påminnelser.

Synes det inte märkligt att tre mottagna e-postmeddelanden varken har besvarats eller diarieförts om än i efterhand - försvinner, återfinns och nu återigen har förkommit, eller? Kanske är det så att de fortfarande finns men inte är tillgängliga för undertecknad?

Nu har ytterligare e-post försvunnit skickat den 1 respektive den 30 maj 2006 – kvittens finns bifogat. Sammantaget är det svårt att tolka dessa händelser som något annat än en mörkläggning av vad som har förevarit. En s.k. cover up one's tracks synes närmare sanningen överrensstämmande än den förklaring/uppfattning som du återgett att "vi faktiskt har besvarat dem, även om du inte delar den uppfattningen."

Vidare till "Hur har ni kunnat hitta ett e- postmeddelande som redan har försvunnit". Jag beklagar att frågan som ställde var, måste jag medge, luddig.

Jag hade den 29 juni fått ett mycket informativt svar på de relevanta frågorna. (TR10K 2006:25359) av Jonas Malmstig som skriver: "Vid kontroll med diariet och Vägverkets upplysningstjänst har din ursprungliga fråga inte återfunnits".

Därför är det märkligt att e-postmeddelandet senare hittades och ytterligare ett svar skickas den 22 augusti. Kvittens finns bifogat.

Jag beklagar att jag har känt mig tvungen att personligen skriva till dig. Jag gör faktiskt det.

Beslutet att skriva till dig kom fram på grund av att vederbörande tjänsteman som initialt besvarade mitt första brev ignorerade mina följdfrågor. (se ovan "den inledande korrespondensen.") Denna procedur, att ignorera svar på ställda frågor har tyvärr, som du väl känner till, varit ett genomgående tema alltsedan våren 2004 vare sig posten har ställts till den enskilde tjänstemannen eller senare till adressen www.vagverket.se. Detta genomgående tema var anledningen till när jag första gången skrev direkt till dig och när förfaringssättet upprepades – total tystnad - ansåg jag mig föranlåten att återigen skriva till dig för att få svar.

Du har ett bett mig att inte skriva till enskilda personer utan till verket direkt. Det har jag gjort. Se bl.a. de försvunna e-postmeddelandena 1 och 30 maj 2006. Kvittenser bifogat. Oavsett detta, anser jag, att jag ska kunna direktkommunicera med vilken befattningshavare som helst på Vägverket. Det är väl därför som ni har en "personlig" e-postadress vid myndigheten. Särskilt angeläget måste detta vara om jag tidigare har fått svar från vederbörande tjänsteman.

Vidare skriver du: "Finner myndigheten att den enskildes frågor har besvarats så långt det är rimligt, kan den alltså konstatera att det inte finns något ytterligare att tillägga i ärendet.

Om svar hade lämnats skulle jag acceptera detta, men då svar som t.ex., på en enkel fråga, i klartext kommer först trettiofyra månader senare och efter en mängd av påminnelser (från start mer än 20 har skickats) då har jag svårt att hålla med. Svar som "inte vad jag känner till" - "såvitt jag vet" är ju inte ett definitivt svar på frågan varför vederbörande bör ha tagit reda på fakta, eller? Nu har jag dock till slut fått ett rakt besked – på den punkten och det tackar jag för.

Tyvärr kan jag konstatera att ditt svar ("Nej") visar att Vägverket i Borlänge inte på allvar vill åtgärda orsakerna till att antalet trafikolyckor ökar i cirkulationsplats medan er representant i Stockholm menar att "Vi har ju lite speciella problem i Stockholm med trafikbelastningen som kräver att alla gör rätt och att samspelet fungerar. Det är ju lite andra förhållanden på många platser ute i landet."

På frågan om vilket körfält som bör användas vid färd genom en cirkulationsplats/väggkorsning – bifogar jag mina kommentarer se "Tillägg".

Avslutningsvis anser jag, som jag även tidigare har framfört, att ingen ska behöva dö eller skadas i trafiken på grund av felaktiga eller uteblivna beslut från våra beslutsfattare. Min förhoppning är att du delar denna min uppfattning.

Med vänlig hälsning
Ernst Donleamar

Bilagor/ Tillägg
Förteckning över e-postkvittenser